

РЕШЕНИЕ

№ 983

гр. Бургас, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20232120201669 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалба на „****“ ЕООД, ЕИК *** против
наказателно постановление № 694180-F693498/16.03.2023г., издадено от Началник Отдел
„Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с
което за нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/06г. на МФ (Наредбата) вр. чл.
118, ал. 4 ЗДДС, на основание чл.185, ал.2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на
жалбоподателя е наложено административно наказание – „Имуществена санкция“ в размер
на 500 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Оспорва се
нарушението.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от
управителя, който моли за отмяна на НП.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт С. и К.. Оспорва се
жалбата, излага подробни съображения за неоснователност на жалбата и направените с нея
възражения, претендира се заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок за обжалване
по чл.59, ал.2 ЗАНН, доколкото НП е връчено на 19.04.2023г., а жалбата срещу него е
депозирана на 28.04.2023г. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу
подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява
процесуално допустима. Разгледана по същество съдът намира следното:

На 23.01.2023г. св. К. И. и С. Ш. извършили проверка на търговски обект – сергия, намираща се в гр. Бургас, ЦП „***“, маса сергия № **7, стопанисван от дружеството „***“ ЕООД. На сергията била и съпругата на жалбоподателя - св. Ж. А.а, която присъствала на проверката и помогнала за попълване на документите. Била извършена контролна покупка, след което бил разпечатан дневен финансов отчет „Х“ от монтираното регистрирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП фискално устройство, като не се съдържало задължителен реквизит – адрес на търговския обект. Посоченият адрес, отпечатан ДФО „Х“ на търговския обект е „без стационарен обект“ и не кореспондира с фактическия адрес на търговския обект – гр. Бургас, ЦП „***“, маса, сергия ***.

На 25.01.2023г. е съставен АУАН на „***“ ЕООД за нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ, вр. с чл. 118, ал.4 ЗДДС. Вписано е възражение в АУАН, че през зимните месеци е извършвана разносна търговия до обекти и др.пазари за по-бърза реализация, не е пазар на производителите и не е закрито помещение. Оборътът бил минимален и не могли да използват няколко касови апарати.

На 16.03.2023г. наказващия орган приел за безспорни констатациите в АУАН, не обсъдил възражението, вписано в АУАН като е посочил, че срещу АУАН не е направено възражение и е издал обжалваното наказателно постановление, с което е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 26, ал.1, т.2 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ, вр. с чл. 118, ал.4 ЗДДС, поради което и на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС му наложил „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по административнонаказателната преписка, както и гласните и писмени доказателства събрани в хода на съдебното производство. Съдебният състав не приема възраженията на жалбоподателя, че не бил запознат в протокола от извършената проверка, тъй като от разпитаните свидетели И. и Ш., а и частично от св. А.а, се установява, че той е присъствал на проверката, бил е запознат с резултатите от нея, предявени са му всички документи. АУАН е предявен лично на управителя, и отделно е вписал възражение в АУАН и е запознат срещу какви факти следва да организира защитата си.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание/санкция и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Началник отдел „Оперативни дейности“ - Бургас в ЦУ на НАП, а АУАН съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на АУАН, противно на възраженията на жалбоподателя, съдът приема, че е

спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. АУАН е бил съставен в присъствие на нарушителя, предявен му е, той се е запознал с неговото съдържание и е вписал възражение. АУАН е съставен въз основа на официален документ, какъвто е протоколът за извършената проверка в обект, поради което и не е налице нарушение на чл. 40 ЗАНН като съгласно чл. 40, ал. 4 ЗАНН когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. В случая е присъствал един свидетел на съставянето на АУАН и не е нарушена процедурата, нито се касае за съществено нарушение на правото на защита на жалбоподателя. Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е „обвинен“ и срещу какво да се защитава. Правилно са посочени нарушените материалноправни норми. При издаване на НП наказващия орган не е обсъдил постъпилото възражение срещу АУАН, но по мнение на този състав това не е довело до съществено нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, защото НО е извършил преценка, че фактите в АУАН са доказани, не се касае за хипотезата на чл. 28 ЗАНН и е издал НП. Не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 4 ЗДДС предвижда, че Министерът на финансите издава Наредба, с която определя условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дeregистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност; сервизното обслужване, експертизите и контролът на фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, техническите и функционалните изисквания към тях; изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите; издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат; видът на подаваните данни, формата и сроковете на подаването им; условията и редът за издаване и за отнемане на разрешения на лицата, които извършват техническо обслужване и ремонт на фискално устройство/интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (ФУ/ИАСУТД); изискванията към софтуера за управление на продажбите в търговските обекти и към производителите, разпространителите и ползвателите на такъв софтуер; изискванията към лицата, извършващи продажби чрез електронен магазин; формата и съдържанието на документите, условията, редът и начинът за издаването им, както и задълженията за предаване на данни при неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта.

Редът и начинът на издаване на фискални касови бележки се урежда именно с приетата на основание чл. 118, ал. 4 ЗДДС Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /обн. ДВ, бр. 106 от

2006 г./ . Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. фискалната касова бележка от ФУ трябва да съдържа наименование и адрес на търговския обект, а когато не е налице стационарен обект-текст „без стационарен обект“.

Хипотезата на ал. 2 на чл. 185 ЗДДС предвижда че се наказва лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, а изр. 2 препраща към алинея 1, именно когато нарушението не е довело до неотразяване на приходи, какъвто е процесния случай. Констатираната липса на реквизит няма данни да е довела до неотразяване на приходи, поради което и АНО правилно е ангажирал отговорността на нарушителя при хипотезата на чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1 ЗДДС, която е и по-благоприятната за нарушителя.

Видно от представения договор за наем на сергийна маса „***“ ЕООД е сключило договор за наем на сергийна маса *** на ЦП „***“ в сила от 01.03.2022г. за срок от една година като по делото не се събраха доказателства, които да сочат, че дружеството е извършвало разносна търговия. В този смисъл са само твърдения от страна на жалбоподателя като не са подкрепени с други доказателства. Видно от фискален бон е вписан адреса на дружеството *** и без стационарен обект. Съгласно пар. 1, т. 41 ЗДДС „търговски обект“ е всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни), да е част от притежаван недвижим имот (например: гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби.

Процесната сергия отговаря на описанието търговски обект, тя е била наета за срок от една година, считано от 01.03.2022г. съгласно договор за наем на сергийна маса и към датата на проверката - 23.01.2023г. няма данни този договор да е прекратен, напротив проверяващите установили търговията да се осъществява именно на този обект, което се установява и от св. А.а, но вместо да е посочен адреса, на който се извършва търговията и се намира търговския обект е вписано „без стационарен обект“. Попълнена е и декларация за стопанисвани обекти, в която е посочен обект на пазар ***.

Този състав не приема, че се касае за маловажност, тъй като нарушението не се отличава от други подобни нарушения. Изводът за маловажност на деянието подлежи на съдебен контрол съгласно Тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. на ВКС, ОСНК, по т.д. № 1/2007г. по описа на ВКС.

Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗАНН за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. С предупреждението наказващият орган прилага чл. 20, ал. 2 - 4 и чл. 21. Съгласно пар. 1, т. 4 ДР на ЗАНН „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или

неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

В случая се касае за формално нарушение и законодателната преценка е, че то е достатъчно обществено опасно като при осъществяване на състава да се носи административно-наказателна отговорност. По мнение на този състав в конкретния случай не са налице такива смекчаващи обстоятелства, които в своята съвкупност да обуславят извод, че нарушението е с по-ниска обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. Липсата на друго сочено нарушение следва да се отчете като обстоятелство, което води до определяне на наказанието към неговия минимум, а не като обстоятелство, че нарушението е маловажно.

По делото не са ангажирани доказателства, че извършеното нарушение, макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона нарушение, поради своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност. Напротив, в случая се установява, че поради липса на заявен адрес на обекта служителите на НАП първоначално въобще не са могли да открият точното място на обекта. Следва да се има предвид и че при грешно посочване на данни за адрес на обекта – бележката би могла да бъде отнесена и към друг обект, което е недопустимо. Това, че нарушението, както се твърди, е отстранено след проверката, това е било преценено при индивидуализацията на санкцията и не може да доведе до цялостното отпадане на отговорността на дружеството.

С оглед на изложеното, съдът намира, че наказателното постановление следва да се потвърди като размерът на санкцията е определен в установения от закона минимум като са съобразени всички смекчаващи обстоятелства.

Съгласно на чл. 63д от ЗАНН в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към АПК, който пък от своя страна за неуредените в чл. 143 АПК случаи препраща към ГПК. В случая право на разноси има само АНО, който претендира такива, поради което следва да му се присъдят с оглед потвърденото наказателно постановление. На основание [чл.63д, ал.5 от ЗАНН](#) вр. чл.37, ал.1 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на административнонаказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, чийто размер е минимални и е определен от съда съобразявайки правната и фактическа сложност.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 694180-F693498/16.03.2023г.,

издадено от Началник Отдел „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на „***“ ЕООД, ЕИК *** за нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС, на основание чл.185, ал.2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, ЕИК *** да заплати на Национална агенция за приходите София юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____